

İSTANBUL 34. AĞIR CEZA MAHKEMESİ'NE;

Sayın Başkan, Sayın Heyet;

Öncelikle şunu söylememe müsaade edin. Bu davanın ille de bir yerinde olacaksam savcısı değil, sanığı olmayı tercih ederim. Bunun bir sebebi var. İnsan ancak kafasını kaldırıp ufka baktığı zaman dünyanın yuvarlak olduğunu görebilir. Ben de istikbale baktığımda bu davada verilecek mücadelenin, ülkemin adaletine katkıda bulunacağını ve yargının çürümüş dallarının budanmasına vesile olacağını görüyorum. Emin olun, bu baş aşağı duran fotoğraf düzeldiğinde, bu iddianameleri yazanlar kendilerinden öncekiler gibi işledikleri günahlarla anılacak! Ancak biz; bir fikirde, bir kelimedede, bir harfte yaşamaya devam edeceğiz.

Sayın Hâkimler...

Yargılanırız, varsa suçumuz mahkûm oluruz, ardından infazımız yerine getirilir. Hukukun ilerleyişi budur. Oysa siyasi intikam davaları pek de öyle işlemiyor. Önce infaz ediliyorsunuz, yargılama ona yetişmeye çalışıyor.

Biz, Odatv'nin gazetecileri, bu mahkemede sanık olmadan önce yıllarca böyle yaşadık. İktidar içindeki çetelerden beslenen sürülerin hakaretleriyle, tutuklayın çığlıklarıyla, ölüm tehditleriyle terbiye edilmeye çalışıldık. Sonumuzun El Kaidecilerin Charlie Hebdo dergisini katletmesi gibi olacağını söyleyen kamu görevlileriyle bile karşılaştık. Nihayetinde katillerin yapamadığı işe savcılar talip oldu.

Bundan dolayı dert yandığımı sanmayın. 1871'de kendi vatanının yandaş medyasında hain ilan edilen Victor Hugo, "insanın kendisine yapılan saldırıları okuması kendi dışkısını koklamasına benzer" diyor. Ben de içinde benden bir şey de olsa bu kokuyu sevmediğim için okumuyorum. Bu nedenle bir gazeteci uyarımasaydı fark etmeyecektim. İktidar içindeki çetelerin bir tetikçisi, bizim hapishane ile uslanmayacağımızı, Alman Devleti'nin Kızılordu Örgütü'ne yaptığı gibi, hapishanede katledilmemiz gerektiğini söylüyordu. Ne güzel fikir özgürlüğü! Katledilmiş bir kamu görevlisinin cenazesini haber yapmak müebbetlik, gazeteci katletme propagandası serbest!

Uzağa gitmeyelim. Bu hikâye bana Almanya'yı değil, bizden birini, Mithat Paşa'yı hatırlattı. Mithat Paşa bizim büyük bir reformcumuzdur. Halen hayatımızda olan Ziraat Bankası da meslek liseleri de onun eseridir. En önemlisi, Mithat Paşa demek Meşrutiyet demektir, Anayasa demektir. Yıldız Sarayı'nın bahçesinde çadır mahkemesi kurdular, hükmüne idam yazdılar. Yapamayınca hapishanede gardiyanlarına boğdurdular.

Bunu şu nedenle anlatıyorum. Çadır mahkemesinde mahkeme reisi Mithat Paşa'ya "iddianameyi nasıl buldun" diye sorunca, Mithat Paşa "iki mahalini doğru ve sahih buldum" dedi. İki noktasını doğru bulmuştu. Biri başlangıçtaki besmele, öbürü sonundaki tarihi. Mithat Paşa "geri kalan yerleri yalan, yanlış ve tutarsızdır" diyordu.

Bir Mithat Paşa geleneği. Ben de bir iddianameyi elime alınca önce başına ve sonuna bakarım. Kendim için de öyle yaptım. Ve dedim ki "başı da sonu da yalan, yanlış ve tutarsız".

BİZİ TUTUKLAYAN YAPILANMA

Önce son sayfasından başlayayım...

İddianamenin sonunda, herkesin bildiği soruşturma savcısının yanında İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı İrfan Fidan'ın ve vekili Hasan Yılmaz'ın imzalarını görünce şaşırmadım. Hatta "iddianamenin üzerindeki gölge mürekkebe bulanıp suretini göstermiş" diyerek üç imzalı bu iddianameye sevindim.

Açıp baktım. 7 Şubat'ta Hakan Fidan'ı tutuklamaya çalışarak MİT'e büyük kumpas kurmakla suçlanan eski yargı mensuplarının iddianamesinin altında tek bir savcı imzası var. FETÖ'nün polislerinin ve imamlarının MİT'e kumpasla suçlandığı iddianamedeyse iki imza. Zaman Gazetesi iddianamesi tek imzalı. TUSKON iddianamesi de, FETÖ Çatı Davası iddianamesi de tek savcının izini taşıyor.

Peki bu işin sırrı nedir?

Sayın Heyet, Türkiye'de yaşanan sıradışlıkların sebebi sorulduğunda çoğu zaman verilen yanıt "devlet"tir. Oysa yakından baktığımızda müsebbibin "devlet benim" diyen çeteler, tarikatlar, ya da örgütler olduğunu görürüz.

Korkunun gerçeğin üstünü örttüğü dönemlerde devlet üniformasının içindeki bu oluşumları anlatmak zordur. Çoğunlukla bir grup öncü vitrine taş atmaya cüret eder. Yazı, haber ya da kitap; aydının yuvasındaki yılanı attığı taşdır. Çıkan yılan düşmanını sokarken varlığını da herkese gösterir.

FETÖ dönemi yargılanmamız böyleydi. Yargıda, poliste, orduda örgütlenmiş yapılanmadan söz edenlerin başına kötü şeyler geliyordu. 1. Odatv davasında yargılananların ortak özelliği FETÖ'yü deşifre eden eserleriydi. İşte buna diyalektik diyorlar. FETÖ'yü gösterenlerin tutuklanması FETÖ'nün görünmesine yaradı. Örnek olsun, Haliç'te Yaşayan Simonlar, Fethullahçılarının polisteki örgütlenmesine odaklanırken, Hanefi Avcı'nın kitap yüzünden tutuklanması kitabın tezini ispatladı.

Bu iddianamedeki imzalara gelirsek...

Biz Odatv'deki haberlerimizde, Barış Pehlivan ile yazdığımız kitaplarda, ben yazılarımda yargıdaki olağandışı işlerden bahsediyorduk. Adliyeleri esir eden grupların adaletin hükmünü değil, kendi özel gündemlerini icra ettiğini anlatıyorduk. Açık söyleyeyim, bizi cezalandırmak için sebep yaratılacağını biliyorduk.

İddianamede gördüğümüz ikinci ve üçüncü imzalar "biz de tam da bunu kastetmiştik" dedirtti.

Öte yandan bir şey daha var...

Bizim duruşmaya çıkana kadarki hukuk serüvenimiz bir dizi olağandışlıklar içeriyor. MİT Kanununa dayanarak tutuklandık. Hem bugüne kadar bu kanunla ilgili uygulamalar, daha doğrusu "uygulamamalar", hem de hukukçuların kamuya bildirdiği görüşler aynı şeyi söylüyordu. O da bu kanunun karşılığının hapisliği önemsiz kılacak kadar olduğuydu. Buna

rağmen birileri bizim tutuklu yargılanmamızı istiyordu. Tabiri caizse hesabı peşin almak istiyorlardı. Olağandışılıklara bir gece yarısı komedisi eklendi. Dolandırıcılara ya da hırsızlara tanınan infaz indiriminden Meclis'e gece 3'te gelen kanunla muaf tutulduk. Türkiye'de halihazırda MİT Kanunundan yargılanan bizden başka kimse muhtemelen olmadığı için bu müdahale bizim için yapılmıştı. Ancak yeni düzenleme yine de 3 yıl hapse denetimli serbestlik hakkı tanıdığı için bir kez daha tutukluluk önemsizleşti. İşte bu durumda, soruşturmaya bir elin değerek tuz eker gibi yeni suçlamalar ekeceğini düşünüyordum. Beklediğim oldu. O elin sahipleri görülüyor ki bu iddianameye 2. ve 3. imza olarak düştü.

Kısıtlılık getirilen iddianameden bizzat bu savcıların Sabah Gazetesine yaptığı sızıntıları, ya da açık usul hatalarını herkes biliyor. Ben başka bir noktaya dikkat çekiyorum.

Sayın Heyet, buradaki yargılamaya konu olan haberin altında Hülya Kılınç'ın değil, üçümüzün birden adını görerseniz ne düşünürdünüz?

İşte ben bu iddianame için aynısını düşünüyorum.

Belli ki bazı zorunluluklar iddianameyi en azından görüntüde 3 imzalı kollektif bir eyleme dönüştürdü.

BU SAVCILAR FETÖ'DEN BAHSEDEMEZ

Mithat Paşa usulüyle devam ediyorum.

Bu kez iddianamenin başına dönelim...

İddianamenin başlangıcında MİT'in FETÖ'nün hedefi olduğu anlatılıyor. Sonra da bir daha FETÖ kelimesi bile kullanılmıyor.

Ben bunun ya iddia makamının bilgisizliğinden ya da suçluluk psikolojisinden kaynaklandığını düşünüyorum.

Sayın Hakimler, cehalet ne çok okuyanların ne hiç okumayanların meselesidir. Cehalet, çoğunlukla tek kitap okuyanların kusurudur.

Söyleyeceğim şu, MİT'in FETÖ'den başka düşmanı yok mu? Yoksa bu savcılar başka bir şey bilmiyorlar mı? Mesela PKK ya da IŞİD de MİT'in düşmanı değil mi? Konumuz Libya, konuyu genel kültür düzeyinde bilenler dahi MİT'in Birleşik Arap Emirlikleri ya da Mısır gibi bir sürü devletin hedefinde olduğunu size söyler. Tek kitaplı savcılar nedense bunlarla değil iddianamenin geri kalanında bir daha bahsetmedikleri FETÖ ile başlıyorlar.

Öte yandan suçluluk psikolojisi de var. Çünkü FETÖ, 7 Şubat 2012'den önce de MİT'i hedef aldı. Bizzat Odatv davasında benimle birlikte MİT'in Orta Asya Masası'nın başındaki Kaşif Kozinoğlu tutukluydu. Hapiste şüpheli bir şekilde öldü. Bu şu demek: Biz, savcıların MİT'i hedef almasını milat saydığı tarihten önce FETÖ tarafından hedef alındık. Hem de bir MİT yöneticisi ile birlikte.

Şimdi bu salondaki herkese soruyorum: O gün İlhan Cihaner'i tanıyor muydunuz? Elbette. Çünkü o savcılık yetkilerini bu yapıya karşı kullanmış ve bedelini ödemişti. Daha çok tanıdığınız isim sayarım.

Peki o gün bu iddianameye imza atanları tanıyor muydunuz? Hayır. İşte suçluluk psikolojisi dediğim budur.

Eğer MİT ya da FETÖ ile bu davaya başlayacaksanız öyleyse bize yapılanlarla başlayacaksınız. Savcılar ise "gökten üç elma düşmüş" diye başlamışlar. Bu koca boşluk ülkemizin noksanlığı değil, bu iddianameyi yazanların kendi geçmişlerinin ayıbıdır.

BİZE KURULAN TUZAK

Sayın Hâkimler, basit bir sorum var: Devlet yurttaşlarına tuzak kurar mı? Hukuk devleti tabii ki kurmaz. Ama devletin üniformasını kendi aidiyetlerine kalkan yapanlar kurar.

Bakın, Atatürk'ün harpte başarılı olmanın anahtarını açıkladığı bir söz vardır: "En iyi şekil, zihnen düşmanın tarafına geçmek ve onun bakışıyla meseleyi çözmektir."

Biz de mahkemelerde bunu yaparız. Savcıların gözünden davaya bakarız. Niyetlerini okuruz.

Şimdi, bu iddianamenin açıkça ortaya koyduğu bir tablo var:

- MİT mensubu S.C.'nin şahadetinin ardından sosyal medyada yüzlerce paylaşım yapılıyor. MİT ve savcılar izliyor.
- Ailesinin köyünün muhtarı babasının adını da vererek 19 Şubat'ta duyuru yapıyor. Üstelik bu köyünün neresi olduğunun da bilinmesi demek. MİT ve savcılar izliyor.
- Onlarca sitede şehitle ilgili haberler çıkıyor. MİT ve savcılar izliyor.
- İddianamede görülüyor ki bu davanın sanıkları olan Murat Ağirel'in ya da Erk Acarer'in 22 Şubat'taki paylaşımlarını da MİT ve savcılar izliyor.
- Yeni Yaşam Gazetesi 23 ve 24 Şubat'ta haber yapıyor. MİT ve savcılar izliyor.
- Ardından Ümit Özdağ Meclis'te olayla ilgili bütün ayrıntıları açıklıyor. MİT ve savcılar izliyor.
- Özdağ'ın açıklaması ertesi gün basında haber oluyor. MİT ve savcılar izliyor. Uluslararası medyada olay haber oluyor. MİT ve savcılar izliyor.

3 Mart akşamı Odatv'de şehidin cenaze haberi yayınlanıyor. 4 Mart sabahı saat 04'te ben evimden gözü altına alıyorum. Neredeyse iki hafta uyuyan MİT ve savcılar o gece uyumuyor!

Dediklerimi doğrulayan bir evrak daha var. İddianame eklerinde yer alan Emniyet Raporu şöyle başlıyor: “Başsavcı Vekili Hasan Yılmaz’ın, 3 Mart 2020 tarihli sözlü talimatları kapsamında Odatv’deki habere ilişkin gerekli araştırmanın yapılarak...” Demek o gece sahiden uyumamışlar.

Bakın MİT’in Odatv için suç duyurusunun tarihi 4 Mart. Savcılığa saat kaçta şikâyet geldi, beni gözaltına aldırın Hasan Yılmaz saat kaçta harekete geçti, polisler kaç saatte eve geldi? Belli ki MİT’in suç duyurusu benim gözaltına alınmamı bekledi, ya da bir eksiklik sonradan tamamlandı.

Sayın Hâkimler, 10 yıl önce “kumpas” diyorduk. Bugün buna “tezgâh” diyoruz. Serçeler, bıldırcınlar, güvercinler kafese giriyor. Karga gelince kapak kapanıyor. Demek ki Odatv’deki haber olmasa böyle bir dava hiç açılmayacaktı. Bunu nereden biliyorum? Çok basit, İrfan Fidan ve Hasan Yılmaz’ın yönettiği savcılık, bütün soruşturmaları Odatv haberinden sonra başlatıyor. Hatta Ümit Özdağ hakkındaki fezleke bile Odatv Haberinden sonra yazılmaya başlıyor.

Bakın burada komik bir şey var. Ümit Özdağ ile ilgili soruşturma, açıklama yaptığı gün değil, hafta değil, benim gözaltına alındığım gün yani 4 Mart 2020’de başlatılmış. Savcı Hamza Yokuş imzalı tutanak “resen soruşturma açılmasına karar verildi” diyor. Yani soruşturma açıldığında orada da MİT’in bir şikâyeti yok. Şimdi gelelim savcının Özdağ hakkında soruşturma açmaya nasıl karar verdiğine. Tutanaktan aynen aktarıyorum: “4 Mart 2020 tarihinde Cumhuriyet Başsavcılığı’mızca yapılan olağan internet taramasında...” Çok acayip değil mi? 26 Şubat ile 4 Mart arasında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’nda internet mi kesikti? Savcı bu kadar gün “olağan internet araması” neden yapmadı? Siz savcının yazdığı gibi bunun “olağan” olduğunu düşünüyor musunuz?

Elbette hayır! Ortadaki tablo çok açık. İstanbul’daki savcıları da Ankara’daki savcıları da hatta MİT’i de birileri harekete geçirdi. O “birileri” kimse Odatv’den başlamak üzere herkese tezgâh kurdu.

MİT KADAR GAZETECİLİK DE GEREKLİ

Sayın Başkan, Sayın Heyet;

İnsan yalnız kalmaktan korkar. Karanlıktan korkar. Ölmekten ya da yaşamaktan korkar. Oysa ben sadece korkmaktan korkuyorum.

Lütfen sözlerimi iktidar içindeki çeteler, savcılar, örgütlü linç güruhları eliyle kurgulanan bu davada onlara bir yanıt olarak kabul edin.

Eğer bu tezgâhı kuranların bir vatani varsa ben o vatanın hainiyim! Ne mutlu bana bir vatanları yok...

Eğer bu tezgâhı kuranların bir dini varsa ben o dinin kafiriyim! Ne mutlu bana imanları yok...

Eğer bu tezgâhı kuranların bir devleti varsa ben o devletin teröristiyim! Ne mutlu bana onlar çetelerini devlet sanıyorlar...

101 yıl önce bugün Mustafa Kemal de Saray'dakilerin haini, işgalcilerin teröristi, işbirlikçilerin kafiriydi!

Milletin hürriyetini şahsi ikbalinin önüne koyanlar korkusuz olmalı, küfrün üzerine yürümelidir.

Bu girişi, şunun için yaptım. Ben yıllardır yazı yazıyorum, Cumhurbaşkanı'nı eleştiriyorum, bakanları eleştiriyorum, genelkurmay başkanlarını eleştiriyorum. Efendim MİT kutsal bir örgüt müdür? MİT dokunulamaz mıdır? MİT sorgulanamaz mıdır? MİT; hatası, eksiği gösterilemez midir? Haşa, MİT mensupları peygamberin sahabeleri midir?

Farkında mısınız, bu dava üzerinden ne yapmaya çalışıyorlar. Bu davayı kurgulayanları sevindirecek bir karar verirseniz yukarıdaki tüm sorulara "evet" yanıtını vermiş olacaksınız.

Türk tarihinde 12 Eylül gibi karanlık işlere bulaşmış askerler vardır. İşkenceye karışmış polisler vardır. Aynı zamanda mensubiyetini kötüye kullanmış hem de çok kötüye kullanmış MİT mensupları da vardır. Örnek olsun, ben daha birkaç ay önce Cumhuriyet Gazetesinde hapisneden bana mektup yazan bir MİT mensubunun anlattıklarından yola çıkarak, MİT kimliğini adam kaçırıp fidye istemek için kullandığı iddiasıyla cezalandırılan bir personeli yazdım. Bunu yazarken güç bela MİT'in basın müşavirliğini aradım, MİT mensubunu askeri alanda yakalayan kamu görevlileri ile konuştum. Siz eğer bu davayı tezgâhlayanları sevindirirseniz, bir sıradışılıkta karşısına MİT mensubu çıkınca bir gazeteci sorgulamaya araştırmaya devam edebilir mi?

Şimdi söyleyeceğimi bana güvenmezseniz açıp kontrol edebilirsiniz. Biz Odatv'de 15 Temmuz'dan önce aylarca "darbe geliyor" haberleri yaptık, yazıları yayınladık. Yanlış anlamayın, gayrimeşru bir kaynaktan öğrenmedik. Dış basında işaret veren yazıları, Washington'daki enstitülerin raporlarını çevirdik. Zaman Gazetesi'nde adeta darbeyi işaret eden haber ve yazıları analiz ettik. Çeşitli davalara yansıyan ifadeleri aktardık. Hatta bizzat soruşturma savcılarının iddianamelerine giren darbe uyarılarını anlattık.

Emin olun bunları yaparken öyle saldırılara maruz kaldık ki...

"Ordunun içine fitne sokuyorlar", "Ordumuz terörle savaşırken darbe iddialarıyla ihanet ediyorlar" diyenler oldu. Bunları da açıp okuyabilirsiniz. Odatv'deki gazeteci ağabeyimiz Soner Yalçın'ı arayıp tehdide varan konuşma yapan, benim ve Barış Pehlivan'ın işten çıkarılmasını isteyen ve bu darbe uyarısı yazıların susturulmasını isteyen oldu.

Vazgeçmedik.

Sonunda darbe günü geldi çattı. MİT Müsteşarına öğlen saatinde darbe ihbarı anlamına gelecek itirafın yapıldığı ortaya çıktığı halde MİT Müsteşarı darbeye akşam yemeğinde yakalandı. Bu durumu herkes eleştirmedi mi? Sorular sormadı mı? Bunu da yapmak gerekmez mi?

“İstihbarat” diyoruz, Arapça’dan geliyor. “Haber” ve “ihbar” aynı kökten doğmuş. Batı dillerinde “intelligence” kelimesiyle karşılaşmışlar. O ise “akıl” ve “zeka”dan geliyor.

Şu tabloya bakarak söylüyorum. İster istihbarat deyin ister intelligence. Sadece 15 Temmuz bile gösteriyor ki doğru düzgün bir istihbarat kurumu bu ülkeye gerekli ise iyi gazetecilik ondan daha çok gerekli. Bakın gazeteci en azından istihbarat kurumunun eksikliklerini gösterebiliyor.

Daha da ileri gidiyorum. Bu davaya konu olan haber bir yorum içermiyor. Basit bir haber. Her ölümün ardından olağan cenazeyi anlatıyor. Peki vatansever bir gazeteci bu haberle yetinirse, 27 yaşında gencecik bir istihbaratçının katledilmesinde bir ihmal var mı araştırmak istese, ki bence yapılmalı, yapabilir mi? Bunu pek çok terör saldırısından sonra yaptık. Şimdi Libya’daki bu saldırı ile ilgili ülke savunmasına faydalı, belki de yeni şehitler gelmesini önleyecek böyle bir çalışma yapılabilir mi?

Bu davayı kurgulayan akıl “yapamazsınız” diyor. Hadi “vatansızların haini”, “devletsizlerin teröristi”, “imansızların kafiri” olarak biz yapmayalım. Bu iddianameye imza atan savcılar böyle bir inceleme yapacaklar mı? Hatırlayın, Mavi Marmara saldırısının ardından bu adliyede davası görüldü. Bir savcı çıkıp şehidin uğradığı saldırının soruşturmasını yapabilir mi? Bu davayı kurgulayanlar “kesinlikle hayır” diyor. Bu dava bize bunu söylüyor.

Oysa 20-30 yıl önce Türkiye, kurumları çok daha sorgulanabilir bir ülkeydi. Kamu görevlilerinin en azından gazeteciler peşini bırakmazdı. Şimdi bizi daha da geri götürmeye çalışıyorlar.

Tekrar söylüyorum, Odatv’de yayımlanan haberde böyle bir sorgulama yok. Ama bu dava hiçbir ifşa içermeyen sade bir cenaze haberini yargılayarak bütün sorgulamaların şimdiden önünü kapatıyor.

MİT KANUNU NEDEN ÇIKTI

Sayın Hâkimler,

Mahkemelere eşlik eden kanunlar tarihsiz değildir. Gökten yere düşmemiştir. Sokakta bulunmamıştır. Kahve içerken akla gelmemiştir. Kanunların bir ruhu vardır. Kendilerini doğuran bir eylem vardır. Ve kanunlar da eylemleri doğurur.

MİT Kanununun 2014 yılındaki dönüşümünün mahkemelerdeki canlı tanığıyım. 9 yıl önce bu Adliye’de MİT yöneticisi Kaşif Kozinoğlu da benimle birlikte sanıktı. Bugün sözüm ona MİT Kanunundan bahsedenler, o gün Kozinoğlu’nu linç ediyor, özel hayatını didik didik ediyordu.

O gün altlarında Başbakan’ın zırhlı aracı olan savcılar, MİT’e kumpasları derinleştirdiler. 7 Şubat oldu, daha fazlası yaşandı. İfşalar sıradan hale geldi. Nihayetinde görev başında faaliyet yürüten ve doğal olarak gizli olan istihbaratçıların kimliği korunsun diye bu yasa çıktı. Şehit olan bir MİT mensubunun cenazesi haber yapılmasın diye değil.

Ne Kozinoğlu'nun cenazesinde ne de bu kanun doğarken ortada olan savcılar, bugün bu kanunu ruhuna aykırı bir şekilde kullanıyor. MİT Kanununu yerde buldukları taş gibi alıp başımıza fırlatıyor.

Bu dava MİT Kanununun uygulaması gibi görünse de aksine gayrimeşru çocuğudur.

BİZİM DOĞAL ŞAHİTLERİMİZ

Elbette son dönemde her hikâye gibi bu dava da kamuoyunu ikiye böldü. Tutuklanmamızı savunanlar tutarlı bir gerekçe sunmadı. Onlara göre lanetli sayılan görüşlere sahip olan bizler çoktan cezalandırılmalıydık. Yargılanmamız bile gereksizdi.

Şimdi size bunun karşısında bize doğal tanık olan üç ses getireceğim.

Biri, Kumpas-Der. Bu iddianameyi yazanları kimsenin tanımadığı dönemlerde kumpaslarla hedef alınanların ve onların yakınlarının kurduğu dernek. Bu dernek, bu yargılama için diyor ki:

“Maalesef devletten FETÖ kalıntılarının temizlenmesi yerine her türlü eleştirinin her türlü muhalefetin tehlike olarak görüldüğü, yargı bağımsızlığının ve evrensel hukukun göz ardı edildiği yeni bir sürece girildiğini görüyoruz. Sizlerin karşı karşıya kaldığımız hukuksuzluğu, bu sürecin bir parçası olarak değerlendiriyor ve bunun ülkemiz ve demokrasimiz açısından büyük bir talihsizlik olduğunu düşünüyoruz.”

FETÖ ile gerçekten karşı karşıya gelmiş insanlar bu davanın savcılarının değil bizim yanımızda.

İkincisi Cevat Öneş. Şehit MİT mensubu S.C. gençti. Öneş ise 1966-2005 aralığında yani 39 sene MİTte görev yapmış eski Müsteşar Yardımcısı. Öneş, bizim tutuklanmamızın ardından şunları söyledi:

“Olay ve MİT mensuplarının isimleri TBMM’de bir milletvekili tarafından açıklanmış ve kamuoyu bilgi sahibi olmuştur. Manisa’da cenaze töreni açık olarak yapılmış, gizlilik kuralı uygulanmamıştır. MİT Başkanı tarafından da çelenk gönderilmiştir. Bu durum, MİT Yasası’nın 27. Maddesinin uygulanamayacağını göstermektedir. Ayrıca, yasal ve idari uygulamalar olarak da önceki benzer (Kaşif Kozinoğlu ve bazı MİT mensupları) cenaze törenleri dikkate alındığında, teamül olarak da bir kriterden söz edilemez. Gazetecilerin konuyu işlemeleri ise ‘Devlet sırrı ve gizlilik kurallarının ortadan kalktığı’ bir olayla bağlantılıdır. Basın özgürlüğü, kamuoyunun bilgilendirilmesi amaçlı bir faaliyet söz konusudur.”

Üçüncüsü, bizzat MİT Kanunu hazırlayıp Meclis’e getiren dönemin AKP milletvekili İdris Şahin. O da bu olaydan sonra konuştu. Bugün dedi ki:

“MHP’nin Grup Başkanvekilleri Oktay Vural ve Mehmet Şandır idi. Bu maddenin yorumlanmasını bizden talep etti. O günkü Meclis tutanaklarında vardır. Asılsız haber yapanlar ve MİT mensubu ve ailelerini ifşa edenlerin ceza almalarını öngören bir düzenlemeydi. Yoksa Meclis’te açıklanmış, cenaze törenine de o yörenin siyasi erklerini

çağırarak suretiyle alenileştirilmiş bir törenin buna bağlı olarak da teşkilatın çelenginin haber yapılmış olmasının, bir MİT mensubunun kimliğinin ifşa edilmesinden bahsedilemez. Bu olayla ilgili Meclis gündeminde dokunulmazlığı olan bir milletvekilinin açıkça beyanı var. TBMM kürsüsünden söylememiş olmakla birlikte 83 milyona ifşa edilmiş bir hadise söz konusu.

83 milyonun bildiği ve Meclis'te ifade edilmiş bir konunun haber yapılmış olmasının bu kanunun özünü örtüşmediği açık şekilde ortada. Arkadaşlarımız kanunun gerekçesine bakarsa burada ne murad ettiğimizi çok net görürler. Sadece bir kanun çok açık değilse orada açılır kanun yapanların neyi murad ettiklerine dair görüşme tutanaklarına bakılır. Kanunun gerekçesiyle şu an itibarıyla mahkemelerin değerlendirmesi dışında bir düzenlemenin olduğunu da çok rahat görebilirler.”

Gerçekten de tutanaklara açıp bakın, MHP bu kanuna karşı. O gün İdris Şahin, biraz önce okuduğum şekilde anlatarak Meclis'i ikna etmeye çalışıyor.

Size sadece 3 tane kritik tanık seçtim. Demek bu dava çünkü FETÖ kumpaslarının devamıdır. Demek bu dava MİT Kanununun ruhuna aykırıdır. Demek bu davanın MİT mensuplarını korumakla ilgisi yoktur. Demek hak bizimle, hukuk bizimle, demek alınca kara yazılmış mağdurların ruhu bizimledir.

DAHA ÇOK DAHA AZ ŞEHİTLİK OLMAZ

Çok daha kritik bir şey var. Asker, polis ya da istihbaratçı... Kamu görevi yaparken ölür, şehit olur. Vatan toprağının altında eşitlenir. Hepsi vatan şehididir. Sizce öyle değil mi? Size “hangisi daha çok şehit” diye sorsam buna yanıt verebilir misiniz? Veremezsiniz.

Öte yandan insan ölü atların peşinden koşabilir mi? Ölü ağacın meyvesini yiyebilir mi? Olmaz değil mi? Haliyle ölülerin kanunu yoktur. Varsa da bu dünyaya ait değildir. Cenaze aracı trafik ihlali yapsa cezası ölüye yazılmaz. Şoföre yazılır. Ya da adı dağları da devirse ölüye maaş bağlanmaz. Şehit olmuş bir vatan evladına da MİT Kanunu uygulanamaz.

Bakın, iddianamede Anayasa Mahkemesi'nin kanuna itirazı reddederken ifade ettiği şu gerekçesi irdelenmiyor:

“Dava konusu kuralla MİT mensuplarının ve ailelerinin kimliklerinin ifşa edilmesinin suç olarak öngörülme nedeninin, bu kişilere ve ailelerine kendileriyle aynı durumda bulunan kişilere nazaran özel bir imtiyaz ve ayrıcalık tanımak değil, yürüttükleri görevleri nedeniyle kimliklerinin ifşa olmasının, MİT mensuplarının görevlerini yerine getirme imkanını ortadan kaldırması ve kendileri ile birlikte ailelerinin güvenliklerini tehdit altına sokmasıdır.”

Burada kanunun gerekçesi, şehit olan bir MİT mensubuna MİT Kanununun uygulanmayacağını açıkça söylüyor. Yani açıkça diyor ki bir polis ile bir MİT mensubu kanun önünde eşittir. Ancak MİT mensubunun ifşa olması “görevini yerine getirme imkanını ortadan kaldırır”. Kanun, MİT mensubunun yaşarken görevini yerine getirebilmesi için yaratıldığını anlatıyor.

Şehit olan bir MİT mensubu halihazırda en büyük görevini tamamlamıştır. Başka bir dünyada yerine getirsün diye ona bu dünyadan kanunla görev verilemez. Yani bu kanun şehit bir personele görev başında gibi uygulanamaz.

Öte yandan yine okuduğum ifadelerden anlaşılacağı gibi bu dünyada görevini şehadetle tamamlamış bir MİT mensubuna MİT Kanununu uygulamak şehitler arasında eşitsizlik yaratır. Şehitler ve daha çok şehitler ayırımını oluşturur. Anayasa Mahkemesi açıkça “niyet bu değil” derken böyle bir uygulama kanunu ortadan kaldırır ve kanunsuz bir uygulama olacaktır. Ayrıca yine görüldüğü gibi kim olduğu bilinmeyen tabut taşıyan vatandaşların arasında MİT personeli olması da meselenin özünü ilgilendirir. Nitekim iddianame bile defalarca bir fotoğraftaki şahısların MİT mensubu olduğunu belirtmeden yayınlamanın suç olmadığını kabul ediyor.

Sayın Hakimler, bırakalım şehitlik birer yıldız olarak birbirinden farklı ışıklarla yanmaya devam etsün. “Bu MİT mensubunun yıldızı” diyerek dünyevi kanunlarla onların ışığını söndürmeyelim.

BURADA ŞEHİDİN MEZAR TAŞI YARGILANIYOR

Sayın Başkan, Sayın Heyet;

Siz bizim kim olduğumuzu da, niyetimizi de bilmelisiniz.

Bakınız, iddianameye konu olan MİT mensubu Odatv'nin haberinde “şehit” olarak anılıyor.

Odatv hükümetleri eleştirir, onların politikalarını sorgular. Ancak biz ülkesi için hayatını kaybeden kamu görevlisinin hatırasına her zaman saygı duyarız. Bu ikisini ayırmak önemlidir. Bu, Odatv için kuruluştan bugüne değişmeyen bir gerçektir. Biz, gençlerimizin emperyalistlerin çıkarları için Kore'ye gönderilmesini eleştiririz. Ama Kore'de ölen çocuklarımızın mezarlarında gözyaşı dökeriz. Çanakkale'de ülkemizi işgale yeltenen devletlere lanet okuruz. Ama onların dünyanın dört yanından toplayıp üstümüze sürdüğü yoksul gençlerin mezarlarına emanet gibi bakarız.

Ancak açık bir başka gerçek var ki şehitlerine ve gazilerine hak etmedikleri kadar kötü muamelede bulunan bir ülkedir Türkiye. Bu benim şahsi kanaatim değil. “Vatan sağ olsun” diye kaldırılan cenazelerin ardından unutulduklarının, eğer gazi olmuşlarsa bir protez için neler yaşadıklarının sayısız haberini okumuşsunuzdur.

Ben size birinden bahsedeceğim. Afyon Sandıklı'daki şehitlikte yatan Reşat Bey'den. Şehitliğe “Çiğiltepe Şehitliği” denmesinin sebebi de odur. Osmanlı'nın çöküş döneminde sayısız harbe katıldı, esir düştü ve yine de vazgeçmedi. Son olarak Kurtuluş Savaşı'nda 57. Alay Komutanlığı görevine getirildi. Mustafa Kemal tarafından stratejik Çiğiltepe'nin ele geçirilmesi vazifesi verildiğinde Albay Reşat Bey, söz verdiği saatte Çiğiltepe'yi ele geçiremeyince intihar etti. Şehit ilan edildi. Mustafa Kemal'in Türk askeri için söylediği sözü onu düşünerek ifade ettiğini biliyoruz:

“Dünyanın hiçbir ordusunda yüreği seninkinden daha temiz daha sağlam bir askere rast gelinmemiştir. Her zaferin mayası sendedir. Her zaferin en büyük payı senindir.”

Ailesi onun anısına Çiğiltepe soyadını aldı. Şehitlik de Çiğiltepe Şehitliği oldu.

Emin olun sokaktaki 10 kişiden 9'u Reşat Bey'in öyküsünü bilmez. Benim dikkat çekmek istediğim ise başka.

Çiğiltepe Şehitliği her yıl milyonlarca vatandaşın gittiği tatil beldelerinin üzerindeki yoldadır. Ama ıssızdır, pek az ziyaretçisi vardır. Size katledilen aydınlarımızdan Necip Hablemitoğlu'nun Cumhuriyet'in 77. yıldönümünde Çiğiltepe Şehitliği'nden yazdığı şu satırları okumama izin verin:

"Onların sizin ziyaretine de, dualarınıza da ihtiyaçları yoktur; çünkü erişebilecekleri en yüksek mertebeye zaten ulaşmışlardır. Belki birkaç damla gözyaşı ve kalpten gelen minnet ve teşekkür!.. İsteseniz de başka bir şey veremezsiniz. Yapabileceğiniz tek şey, onları hissetmektir. Bir de çevrede duyarsız insanlarımızın bıraktıkları çöpleri toplayabilir; tozlanmış mezar taşlarını, Reşat Bey'in büstünü ve kitabelerini silebilirsiniz"

Necip Hablemitoğlu'nun bir Kurtuluş Savaşı kahramanının mezarı başında gördüğü manzara bu. Çöpler, kirlenmiş kitabeler ve mezar taşları...

"Albay Reşat Beyler bile unutuluyorsa" diye nutuk atmıyorum. Bizim için 19 yıl hapis isteyen savcılarla da bu salondaki herkesle de iddiaya hazırım. Gelin 19 yıl sonra ömrümüz yeterse birlikte şehit MİT'çinin mezarına gidelim. İddia ediyorum o gün (ömürleri uzun olsun) ailesi yaşıyorsa onlardan başkasını görmeyeceğiz. Yaşamıyorsa kimseyi bulamayacağız.

Bu haber yayınlandığı gün doğmuş, o gün 19 yaşında olacak gençlere "bu mezarda yatan kim" diye soralım. Acı bir gerçek var ki "bilmiyorum" diyecekler. Eğer meraklıysa adını cebindeki telefona yazacak. Önüne yasaklanmış Odatv haberi ve bu dava çıkacak. Emin olun o sayede haberdar olacak.

Şehitlik bir ölüm değil toplumsal hafızadır. Siz burada bir hafızayı yargılıyorsunuz. Siz burada şehidin mezar taşını yargılıyorsunuz.

İDDİANAME DEĞİL HAYALNAME

Sayın Başkan, Sayın Heyet;

İddianame hayal metni değildir. Uydurmalara dayanmaz. Delillerle güçlendirilmiş varsayımdır.

Bakın, iddianame 15. Sayfasında AYM'nin "ifşa edilmiş olsa dahi..." dediğini iddia eden bir kararına dayanıyor. Ancak AYM'nin kararında öyle bir ifade yok.

İddianame defalarca Odatv haberindeki fotoğraflardan birinin, tekrar söylüyorum sadece birinin gizlice çekildiğini yazıyor. Buna dair tek bir delil koyamadığı gibi sonunda gizli çekilmediğini kabul ediyor ki boynunda fotoğraf makinasıyla cenazeye giden basın danışmanının çektiğini onaylayıp onu sanık yapıyor.

İddianame “bir plan dahilinde, sistematik ve koordineli ifşa” diye başlıyor. Bütün çabasına rağmen “torba” bile değil; Odatv, Birgün, Yeni Yaşam, Yeni Çağ gazetecilerinden oluşan “çorba”da en küçük bir koordinasyon bulamıyor. Hal öyle ki ben, Odatv’deki haberi yapan Hülya Kılınç ile hayatımda hiç konuşmadığım gibi mahkeme kapısında tanıştım. Bu kadar koordinasyonsuzuz.

İddianamede cenazede tabut taşıyan insanların fotoğrafı için “MİT mensuplarını açık kimlik, görev ve ünvanlarıyla birlikte ifşa etme kastıyla yayınlandığı açık” yazıyor. Kimsenin tabut taşıma stilinden MİT mensubu olduğu bilinemeyeceği için, MİT’in yazısı sayesinde bu kişilerin MİT personeli olduğunu ilk kez kendisi açıklıyor.

Şu hale bakın...

Cenazenin MİT’ten olduğu anlaşılmasın diye “Teşkilat Başkanı” pankartıyla gönderilen çelenk, koca fotoğraf makinesiyle yapılan “gizli çekim”, belediye başkanından milletvekiline koca ilçenin katıldığı “gözlerden uzak” tören, aynı zamanda kahvehane işleten muhtardan öğrenilen “devlet sırrı”, 100 yaşındaki Millet Meclisi’nde kameralar önünde açıklandığı halde “kimsenin bilmediği bilgi”, MİT mensubu olduğu anlaşılmayınca savcılığa “bunlar MİT mensubu” diye yazı yazan bir “istihbarat kurumu”...

Bu Pembe Panter kılıklı trajikomik senaryoya neyse ki bir kanun bulunabilmiş, bir dava açılabilmiş!

Ortada tek gerçek, bu iddianamenin altındaki Avrupa’nın en büyük adalet sarayının başsavcısı ve vekilinin imzası ve bizim bu davaya ciddiyet katmak için tutuklu yargılanıyor olmamız.

SUÇLU DEĞİLİM SUÇUM

İddianame üzerine belki de hak ettiğinden fazla konuştum.

Kendimle ilgili ise tek bir şey söyleyeceğim.

İddianamenin son iki buçuk sayfası beni ilgilendiriyor. Aynı ifadeler çevrilerek tekrar tekrar söylenmiş. Size iki cümleyi okumama izin verin:

“03.03.2020 tarihinde Odatv isimli internet sitesinde yayımlanan cenazeye katılan diğer MİT mensuplarının deşifre edildiği soruşturmaya konu olan yazının şüpheli Hülya Kılınç tarafından Odatv isimli internet sitesinin Genel Yayın Yönetmeni şüpheli Barış Pehlivan ile irtibatlı olarak yayına hazırlandığı, haberde yayınlanan ve cenazeye katılan MİT mensuplarının deşifre edildiği fotoğrafların şüpheli Eren Ekinci tarafından çekilerek şüpheli Hülya Kılınç’a gönderildiği, haberin şüpheli Barış Pehlivan’ın bilgisi ve talimatı doğrultusunda yayına girdiği, internet sitesinin sorumlu haber müdürünün şüpheli Barış Terkoğlu olduğu anlaşılmıştır.”

İkinci cümle şöyle:

“Şüpheli Barış Terkoğlu’nun sorumlu haber müdürü olduğu Odatv isimli internet sitesinde 03.03.2020 tarihinde Devletin güvenliğine ve siyasal yararlarına ilişkin bilgileri açıklamak amacıyla yayınlanan haberde, dış istihbarat vazifesi olan şehit MİT mensubunun kimlik ve görevine ilişkin bilgilerine, şehide ait fotoğraflara ve özellikle de halen görevde olan bazı MİT mensuplarının katıldığı cenaze törenine ait görüntülere yer vermek suretiyle yayınlamak MİT’in görev ve faaliyetlerine ilişkin devletin gizli kalması gereken bilgilerini açıklamış, yayınlamış, yaymış ve MİT mensuplarının açık kimlik, görev ve ünvanlarıyla birlikte ifşa etmiştir.”

Halen görevde bulunan MİT mensuplarının açık kimlik, görev ve ünvanlarıyla ifşa edildiğinin açık bir yalan olduğunu tekrar söyledikten sonra kendimden bahsedeyim.

Ben savcıların bu cümlelerden ne demek istediğini anlıyorum, ancak onlar kendilerini anlatmak istiyorlar mı şahiden? İddianame hukuki bir metin ise, öznesi ve fiili açık, kanunlaştırılmış cümlelerden oluşmalı. Ne yazık ki bu cümleler böyle değil. Ben bu ifadelerde fiil gerçekleştiren bir özne olarak kendimi göremiyorum.

Ancak bu cümlelerden benim anladığım bir şey var ki İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı’na göre benim suçlu olmam için bir şey yapmam gerekmiyor. Odatv Sorumlu Haber Müdürü olmak bu savcılara göre suç. Dikkat ediyor musunuz, Meclis’in Libya tezkeresinin tam metnini iddianameye koyan savcılar nedense gazetecilerin sanık olduğu iddianameye tek bir basın kanununu, bir tek internet yasasını yazmamış. Yani ortada maç var ama ortada bir top yok. Haliyle ben bir boşluğun peşinden koşuyorum. Ama olsun, Odatv Haber Müdürü olarak bu iddianameye göre ben oturan ve kalkan halihazırda tutuklu olan kendi başına bir suçum. Pantolon, gömlek, ceket giyen ve konuşan, yazan bir suçum. 1 metre 92 santim boyunda ve 85 kiloluk bir suçum. Hapisten çıkmamam için sabaha karşı özel infaz kanunu yapan Meclis, ben yolda gelirken yeni kanun yapmadıysa, hala suçlu olmak için kanunu arayan bir suçum.

Kendimle ilgili özel olarak söyleyeceğim sadece bu.

ORGANİZE DEĞİLİZ ORGANİZELERLE MÜCADELEDEYİZ

Sayın Başkan, Sayın Heyet;

Tarihte “cadı” diye bir şey gerçek anlamıyla hiç olmadı. Ama “cadı avı” çok oldu. “Cadı” diyerek bazen kendileri gibi inanmayanları, bazen cüzzamlı gibi hastaları, bazen sahtekâr büyücüleri katlettiler. Bu “cadı avı” çağlar boyu şekil değiştirerek sürdü. Hedef aldıkları siyasallaştı. Suçlama da ona göre şekillendi.

Bir zamanlar kendilerinden olmayanları biraz odun ve ateşle yakarlardı. Şimdi bir parça kanunla her şeyi beceriyorlar.

Bugün burada baskı altında fikrini değiştiren bir insan yok. Bu salonda konuşurken, hapisanede bile yazı yazarken ne düşünüyorsa onu söyleyen, 10 yıl önce nereye bakıyorsa bugün aynı çizgide ilerleyen, duruma göre şekil almayan, katılmasanız da hoşlanmasanız da inandığını söyleyen biri var.

Bu davanın size ya da bu davayı izleyenlere düşündürmesini istediğim tek bir şey var...

Bu iddianameyi yazarlar çok uğraşsalar da buradaki sanıklardan bir organizasyon yaratamadılar. Ancak bu süreçte gördük ki gizli soruşturma dosyasından organize şekilde sızıntılar oluyor, organize şekilde sanıklar hedef alınıyor, cezaevine kadar uzanan organize bir operasyon var. Soruşturmanın başlangıcından sonuna sıra dışı, organize olduğu açık işler oluyor.

Düşündürmek istediğim şu: Tıpkı 9 yıl önce bizi örgütle suçlayan kişilerin bir örgüt üyesi çıkması gibi, acaba bugün de karşımızda kamu görevlilerinin ve tabii siyasi uzantılarının olduğu bir organizasyonla mücadele ediyor olabilir miyiz?

Bu soru inanıyorum ki bir gün yanıt bulur.

BİZİ BOĞMAK CUMHURİYETİ NEFESSİZ BIRAKIR

Sayın Başkan, Sayın Heyet;

Türk aydını pamuk elli annelerin hazırladığı kundaklarda büyümedi. Üzerinde kestane pişen kuzinelerin sıcağında büyümedi. “Hürriyet” dediği için atıldığı soğuk sulara büyüdü. “Bağımsızlık” dediği için sürüldüğü gurbette büyüdü. “Laiklik” dediği için patlayan bombalarda büyüdü. “Eşitlik” dediği için elektrik tellerinin, falaka sopalarının ucunda büyüdü. “Adalet” dediği için sırtına saplanan kurşunla büyüdü.

Biz de mahkeme salonlarında büyüdük, büyüyoruz.

Mithat Paşa Meşrutiyet’ti. Mithat Paşa’yı boğmak Meşrutiyet’i boğmaktı. Bir bahaneyle Mithat Paşa’yı yargılamak Meşrutiyet’i yargılamaktı.

Elbette biz onun son nefesi, onun dünyaya son bakışı olamayız. Lakin biz de cam kırıkları üzerinde yürüyen Cumhuriyet’in ayağının altına oturmuş kan, parmaklarının ucundaki nasırız. Biz Cumhuriyet’iz. Bizi boğmak Cumhuriyet’i nefessiz bırakır.

Bu Cumhuriyet’in maalesef ihale duyunca koşan patronları var. Bu Cumhuriyet’in maalesef imtiyazlıları Adliye’nin arka kapısından bırakan savcılarını-hakimlerini var. Bu Cumhuriyet’in maalesef kamu mallarını yağmalayan vakıfları, hizipleri, grupları var. Bu Cumhuriyet’in maalesef devlet içinde hiç bitmeyen çeteleri, tarikatları, örgütleri var.

Kendilerinden başka olmasın istiyorlar. “İzin verin biz de olalım” demiyorum. İçerde ya da dışarda, ateşte ya da külde olmaya devam edeceğiz. Pirinçte taş, gözün üstünde kaş, eğilmeyen baş olacağız. Ama olacağız.

İnsanın hayatı kendi eylemleridir. Hayat yalnız mavi gökyüzü, yalnız zümrüt deniz değildir. Keskin kayalıklar da hayatın dikenidir. Latince de “Arx Tarpeia, Capitolia proxima”, “Tarpeia kayası Capitol’e yakındır” deyimi vardır. Eski Roma’da zafer kazanan güç sahipleri şehrin en yüksek tepesi Capitol’de kutlama yaparken, Tarpeia kayalıklarından hain saydıklarını aşağı atarlardı. İki tepe birbirine pek yakındır. Bugün Capitol’de zafer kutlayanların yarın günah keçilerinin kurban edildiği Tarpeia kayalıklarından atıldığı

görülür. Zaferi kendilerinin sananlar bizi sık sık Tarpeia kayalıklarına çıkarır. Biz oradan düşmeden inmesini biliriz. Sonra Capitol'den gelenlerin oradan düşüşünü izleriz.

İnsanın kaderi kendi eylemleridir. Biz kaderimize kendi eylemlerimizle karar verdik. Siz bizim için görünse de aslında hem kendiniz hem de ülkemiz için karar vereceksiniz. Bu nedenle sizden sadece adalete uygun, gerçekle barışık, vicdanla örtüşen, tartışmasız sadece ama sadece millet adına bir karar beklediğimi söylemek istiyorum. Teşekkür ediyorum.
24.06.2020.

BARIŞ TERKOĞLU